

[Waldorff]

virkning på miljø og mennesker – ikke måtte komme folk i hænde, som kunne tænkes at bruge disse oplysninger på en måde, som kemikalieindustrien ikke er interesseret i.

Det er ikke overraskende, at industrien nærer ønsker om en sådan politisk kontrol af de ansatte, og det er ikke overraskende, at Erik Andersen følger industrien også i denne sag.

Men det er overraskende, at direktøren for miljøstyrelsen, Jens Kampmann, ikke vil udtale sig om sin stilling til forslaget, efter at det har været diskuteret på et samarbejdsudvalgsmøde, jfr. dagbladet Information 8. september 1981.

Det kunne være udtryk for, at Erik Andersens forslag havde støtte fra højere instanser. Derfor har det interesse at få at vide, om miljøministeren har deltaget i forhandlinger om forslaget, om han har været orienteret om det, og hvad ministerens holdning til det er.

Det er helt oplagt, at hvis man oven i det hemmelighedskræmmeri, som allerede på forhånd er opbygget omkring registret – hvilket bl.a. forhindrer arbejdere og naboer til kemiske virksomheder i at få oplysninger om kemikalierne – også gennemfører en politisk sortering af medarbejdere, som må arbejde med registret, så vil man totalt umuliggøre såvel en videnskabelig som en politisk diskussion af de problemer, som den stigende brug af kemikalier udgør i miljøet og arbejdsmiljøet. Ud over at det naturligvis er helt uantageligt i almindelighed at bruge den slags politistatismetoder.

Besvarelse (24/9 81):

Miljøministeren (Erik Holst):

I forbindelse med miljøstyrelsens forhandlinger om anmeldelse af kemiske stoffer (miljøministeriets bekendtgørelse nr. 409 af 17. september 1980) blev spørgsmålet om myndighedernes sikring af fortrolige oplysningers hemmeligholdelse rejst fra en række erhvervsorganisationers side. Efter indstilling fra miljøstyrelsen tiltrådte jeg i den forbindelse, at det ikke fandtes hensigtsmæssigt at foreslå særlige organisatoriske systemer for sikring af fortrolige oplysninger i miljøstyrelsen.

Miljøstyrelsen behandler allerede oplysninger f.eks. om produktsammensætninger,

som kan være af fortrolig karakter. Omgangen med disse sikres gennem, at miljøstyrelsens medarbejdere ved ansættelsen underlægges en tavshedspligt med ansvar over for straffeloven.

Arbejdsministeriet har forelagt et udkast til bekendtgørelse om registret for stoffer og materialer for miljøministeriet, som har udtalt sig om udkastet.

Af bekendtgørelsen, som nu er underskrevet af arbejdsministeren, fremgår herefter bl.a., at direktøren for arbejdstilsynet efter forhandling med direktøren for miljøstyrelsen skal udarbejde et internt sikkerhedsreglement for fællesregistret samt et sikkerhedsreglement for brugere, herunder bl.a. miljøstyrelsen, kemikaliekontrollen og statens levnedsmiddelinstitut. Det fremgår endvidere, at vedkommende myndighed (bruger) udpeger de personer, som skal have direkte adgang til registret, og at direktøren for arbejdstilsynet skal tiltræde indstillingen. Der må kun godkendes personer, hvis arbejde gør det nødvendigt, at de har direkte adgang til registret, og den enkelte må kun få adgang til de oplysninger, som den pågældende har behov for i sit arbejde.

Jeg har ikke været inddraget i udarbejdelsen af de nævnte sikkerhedsreglementer, og jeg er derfor ikke bekendt med, om der skulle være behov for ordninger som den, der ifølge spørgsmålet skulle være stillet forslag om. Jeg går foreløbig ud fra, at de nævnte spørgsmål søges løst gennem forhandlinger mellem direktoratet for arbejdstilsynet og de berørte myndigheder.

Spm. nr. 1512

Til *indenrigsministeren* (9/9 81) af:

Grove (KF):

»Agter ministeren at gribe ind over for Tvindskolernes planer om at omdanne Vintersbølle ved Vordingborg til et hospital?«

Begrundelse

Ministeren udtaler i Jyllands-Posten den 8. september 1981, at han vil fremsætte lovforslag om forbud, hvis nogen ønsker at oprette et hospital på privat initiativ. Sagen er af principiel karakter for regeringen.

Mener ministeren på denne baggrund, at det er rimeligt, at Tvindskolerne kan fortsæt-